

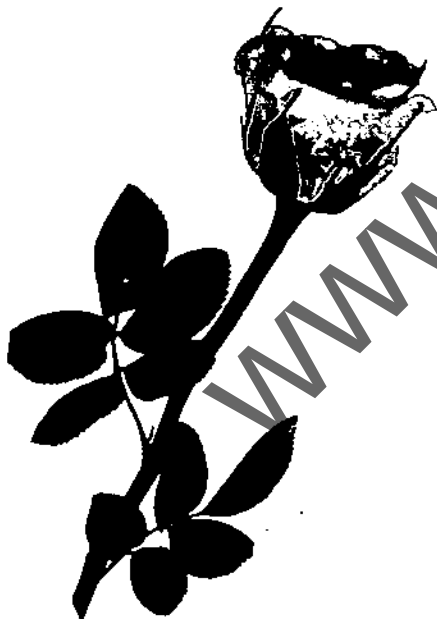
شصت و سومین مجموعه شعر
از استاد محمد حسین کسرائی (کسری) شاعر معاصر

طوبای عشق

«علی (ع) در شعر کسری»

رئیس انجمن ادبی، فرهنگی، هنری
و افتخارات کسرای

- سرشناسه : کسرائی، محمد حسین، ۱۳۱۰-
 عنوان و نام پدیدآور : طوبای عشق (علی در شعر کسری) / محمدحسین کسرائی.
 مشخصات نشر : تهران: انجمن ادبی، فرهنگی، هنری کسرائی، ۱۳۹۰.
 مشخصات ظاهری : ۳۶۶ ص.: مصور (بخشی رنگی).
 فروست : مجموعه شعر از محمدحسین کسرائی «کسری»: شصت و سومین.
 شابک : 978-884-8808-42-8
 وضعیت فهرست نویسی : فیها
 موضوع : علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۳۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. - شعر
 موضوع : شعر فارسی -- قرن ۱۲
 موضوع : شعر مذهبی -- قرن ۱۲
 شناسه افزوده : انجمن ادبی، فرهنگی، هنری کسرائی
 رده بندی کنگره : ۱۳۹۰ PIR11A۲ ۱۳۹۰ ط۲۲۹ س/
 رده بندی دیوبی : ۸۹۱/۶۲
 شماره کتابشناسی ملی : ۳۲۶۱۵۲۰
 تاریخ درخواست : ۱۳۹۰/۰۶/۰۵
 تاریخ پاسخگویی : ۱۳۹۰/۰۶/۱۲
 کد پیگیری : 2458663

نام کتاب: طوبای عشق (علی در شعر کسری)
 شاعر: محمدحسین کسرائی (کسری)
 ناشر: انتشارات کسرائی
 سال چاپ: ۱۳۹۰
 نوبت چاپ: اول
 تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۰۸-۴۱-۱
 انتشارات و انجمن ادبی کسرائی
 آدرس: انتشارات کسرائی - جمالزاده شمالی - نرسیده به بلوار - کوچه نیلوفر پلاک ۳۸
 تلفن: ۶۶۹۰۲۷۳۵-۶۶۹۰۲۷۳۶

₪ 70000

مقصدای حق

ای علی ای آنکه ما را سرور و مولا تویی
مقصدای حق، علی عالی اعلاء تویی
آنکه از یمن قدم یمنت مسود او
شد زین قدرش فزون از کعبه ینا تویی
آنکه چشم مست شلایش ز فرط لطف و ناز
در چمن بستت ربود از زرخش شلا تویی
آنکه بعد از احمد مرسل به حکم ایزدی
کرد بر او رنگ عنزت مان و ناوا تویی
هست ما را لا احریم دنیا ز عجبی خوبر
پیروان را تا که اصل دین و الدنیا تویی
من نمی گویم خدایی بیک در فضل و کرم
بعد ایزد بی گمان یکتای بی همتا تویی
آنکه گشت از غم او این پنجه تویم
و آنکه بگشت از قیاس لات باغزی تویی
کس نمی یارد که بر تبه ترا سر ز امر حق
در خور دیسم فضل افسر لولا تویی
روز بیجا چون کنی پا در رکاب خویش
آنکه آنقدر خشم دون زو لرزه بر اعضا تویی
چون ز کید دشمنان مسود شد راه گریز
آنکه می یازد و خنجم بر صف اعداء تویی
در قیامت که متاعی نیست در دستم یخش
نیست یاران ما متاعی صاحب کالا تویی
که خلاف عهد کردم این کنه بر من مکیر
باز کن چشم مرا چون آنکه و ینا تویی

که جهان شد تیره کون بر من ز هر حادثات

غم ندارم نا که در هر حال با (کسری) تویی

عناوین شصت و سه اثر چاپ شده از محمد حسین کسرائی (کسری)

۳۳- همنوا با نو پردازان «سروده های آزاد در شعر کسری» ۳۴- هماوایی با پیشگامان شعر «گزیده تضمن ها» ۳۵- ترانه های تنهایی و مناظره های برگزیده ۳۶- شهرستانهای ایران در شعر کسری ۳۷- در محراب عشق «پیامهای منظوم» ۳۸- زیرآسمان دین و قرآن «در سایه سار ولایت» ۳۹- میهن در شعر کسری «تکیه گاهی به بلندای تاریخ» ۴۰- در آسمان دوبیتی و رباعی در شعر کسری ۴۱- دیوان حافظ کشفی ۴۲- زن در نقش مادر(زن و مقام او در نقش مادر) ۴۳- پیشوایان راستین ۴۴- در آسمان غزل (غزلهای عاشقانه) ۴۵- پاسداران سخن پارسی تضمین از رودکی تا بهار ۴۶- سفینه غزل ۴۷- همنوایی با پیشکوتان شعر و ادب ۴۸- شعر آزاد ۴۹- تضمین گلچینی از غزلیات سعدی ۵۰- معصومان (ع) در شعر کسری (کسری در آئینه تقدیر و تقریظ ها) ۵۱- گل واژه های نیایش ۵۲- جاودان بمان پهنه ی عشق ۵۳- راز عشق ۵۴- تقدیر و تدبیر ۵۵- گفتگوی دل ۵۶- مدح خورشید ۵۷- پرواز با عشق (عشق در ردیفهای عاشقانه) ۵۸- طنین عشق وطن (سروده های ایران دوستانه) ۵۹- روزنه ای به شعر نو (سروده های آزادنگاهی به شعر شعرا) ۶۰- در بارگاه معصومین ۶۱- گلستان عشق ۶۲- بوستان عشق ۶۳- طوبای عشق	۱- گل افشانی ۲- دل شکسته ۳- کاروان آرزو ۴- سیر زندگی ۵- آئینه دل ۶- خاطرات تلخ و شیرین ۷- اشکهای شادی و غم ۸- گوهرهای اندیشه ۹- رویای هستی ۱۰- عشق و میستی ۱۱- شراره های عشق و امید ۱۲- میهن در آئینه عرفان ۱۳- ایران در پناه قرآن ۱۴- ترانه های وصل و هجران ۱۵- ترانه های عشق و ایمان ۱۶- سروده های عشق و شوریدگی ۱۷- اشکها و لبخندها ۱۸- سرفراز بمان ایران من ۱۹- عشق هستی ۲۰- سرچشمه عشق ۲۱- عشق و نیایش ۲۲- شوق هستی ۲۳- گلبانگ عشق ۲۴- پروازاندیشه ها «سروده های آزاد» ۲۵- جلوه های عشق جاویدان ۲۶- رمز و راز عشق ۲۷- حافظ تضمین ۲۸- علی (ع) آئینه حق نما ۲۹- عشق من ایران من ۳۰- تجلیل از مقام زن «دوست دارم مادر» ۳۱- دل انگیزی های عشق «سروده های عاشقانه» ۳۲- در پرتو اخلاق «هند شیرین»

بالغ بر هفده هزار و پانصد و پنجاه صفحه

در شصت و سه دیوان شعر

پیشگفتار :

علی ، اسلام مجسم:

در سیزده رجب ز انوار اله
تایید به مکه یرتوی همچون ماه
در سیزده ، ماه جارده پیدا شد
لا حول ولا قوة الا بالله

محمد حسین کسرائی
(مدح خورشید - ۴۴)

اگر چشم معرفت چهره زیبای معشوق را ندیده باشد ، هرگز نمی تواند
چنین صمیمانه به مدح او پردازد . مولود سیزده رجب ، آن هم در خانه
کعبه ، شخصیتی نیست جز علی ابن ابیطالب ، اسدالله الغالب ،
امیرالمومنین علی علیه السلام .

این سخن از رسول گرامی اسلام (ص) معروف است که فرمود :
" ذکر علی عبادہ " (یاد علی عبادت است) و شاید بجز اهل علم ،
کمتر کسی شنیده باشد که بوعلی سینا ، فیلسوف شهیر شرق در باب
مقام غیر قابل قیاس علی (ع) با دیگر صحابه ، می گوید : " کان علی
(ع) بین اصحابه کالمعقول بین المحسوس " (علی (ع) در میان
یاران رسول خدا (ص) همچون معقول در میان محسوس بود) .

آنانکه با اصطلاحات عالیه فلسفی آشنایی دارند از عمق و والایی چنین سخنی آگاهند . بو علی می گوید : همه یاران پیامبر «محسوس» بودند یعنی موجوداتی که می توانند با «حس» شناخته ، تعریف ، تحدید و توصیف شوند . گل و گیاه ، دریا و صحرا ، شب و روز ، ماه و خورشید ... همه و همه محسوس اند ... اما «معقول» عبارت از حقیقتی است که برای شناخت آن فقط با قوه خرد و درک والای بشری می توان اقدام کرد و معلوم هم نیست که بشر به نتیجه نهایی برسد . مثل فهم حقیقت روح ، یا حقیقت خرد یا حقیقت عشق یا عقول قاهره فلسفی .

وجود مقدس علی (ع) وجودی جامع اضداد است که خرد و رزان در آن متحیرند و خداشناسان از چنین وجودی به وجود حضرت حق پی می برند و همانگونه که در زیارتنامه های ما آمده است آن حضرت را براستی باید "آیه الکبری" خوانند .

صفی الدین حلّی شاعر توانمند قرن هشتم هجری در باب علی (ع) می گوید :

وَلِهَذَا عَزَّتْ لَكَ الْأَضْدَادُ	جُمِعَتْ فِي صِفَاتِكَ الْأَضْدَادُ
فَأَنَّكَ نَاسِكَ فَقِيرٌ جَوَادُ	زَاهِدٌ حَاكِمٌ حَلِيمٌ شَجَاعُ
وَلَا حَارَ مِثْلَهُنَّ الْعِبَادُ	شَمِيمٌ مَا جُمِعْنَ فِي بَشَرٍ قَطُّ

(دیوان صفی الدین حلّی)

یعنی ای علی (ع) همه صفت های عالی انسانی در عین تضادی که دارند در تو جمع شده اند و لذا به علت همین صفات مورد پذیرش جان آدمیان و تعجب برانگیزی ، تو فرمانروایی خدا ترس ، بردباری شجاع ، بخشنده ای فقیر ، جنگ آوری دل رحم و ژنده پوشی توانمند و کشاورزی حکیم و .. هستی .

صاعد اصفهانی در "عید غدیر"ش می گوید :

به روز خم غدیر از مقام لم یزلی
به کاینات ندا شد ندا به صوت جلی
که بعد احمد مرسل به کهنتر و مهتر
امام و سرور و مولای ما علی است علی

و شاعر معاصر دکتر مصطفی بادکوبه ای "امید" می گوید :

پرسیدم از قلم که بگو سرّ عشق چیست ؟
وان رهنمای عالم اسرار عشق کیست ؟
چرخید و شادمانه به لوح دلم نوشت:
سرّ عظیم حضرت حق مرتضی علی ست

وجود مقدس حضرت علی (ع) و صفات حیرت انگیزی که خداوند متعال در این آئینه تمام نمای خویش نهاده است ، موجب شده تا اکثریت شعرای پارسی زبان ، چه اهل تشیع و چه اهل تسنن به

عرض ارادت به محضر پاک و نورانی او بپردازند و اکثراً اعتراف کنند که زبان بشری قادر به وصف و مدح آن بزرگوار نیست . شعر زبان ستایش نیکی هاست و احساس نیاز ما به ستایش هانیز از نیکی های نهفته در درون بشر .

شاعر ، بیش از هر چیز ، تحت تاثیر حقیقت ها ، زیبایی ها ، خوبی ها و عظمت ها قرار می گیرد . ذهنش به جولان می آید ، قلمش بر عرصه کاغذ می لغزد ، واژگان پیش چشمش می رقصد ، مفاهیم و تصاویر در صفحه جاناش ، جان می گیرند ... و او ... به انتخاب می نشیند . خوب را از بد ، خوبتر را از خوب و بهترین را از میان آن ها برمی گزیند و در قالب شعر ثبت می کند . بدین جهت است که بیشترین سروده های بشر در درازای تاریخ در باب حضرت دوست - حق ، جل و علاست - چرا که او پدید آورنده زیبایی ، نیکی ، عظمت و احساس است . و پس از او هر که ، هر چه ، هر قدر ، هر جا و در هر زمان به خالق یکتا شبیه تر و نزدیکتر بوده ، بیشتر مورد ستایش شعرا قرار گرفته است .

علی (ع) ، آن انسان خدا رنگ ، آن وجود متعالی ، آن عشق مجسم ، آن تندیس حقیقت ، آن مظهر کمال ، آن آئینه تمام نمای حق و ... آن تربیت شده دامن وحی و نبوت ، یکی از پدیده های شگفت تاریخ بشریت است که در عالم اسلام (و گاه خارج از محیط جغرافیایی و سیاسی اسلام) مورد مدح ، ستایش ، تکریم و تعظیم قرار گرفته است . چرا که انوار جاودان وحی الهی ، از زبان آخرین فرستاده بر حق حق ، چنان زوایای وجود آن پیشوای بی بدیل را

منور کرده است که هر چشمی را به خود متوجه نموده و خیره می کند .

چشم جهانیان به چیست؟! خردورزان ، دانشوران ، مصلحان ، انسان شناسان ، نوع دوستان ، حق پرستان ، حقوق دانان ، فیلسوفان ، سخنوران ، ... و در یک کلام نخبگان بشریت به چه می اندیشند و جویای چه هستند ؟ بجز دانش ، زیبایی ، عدالت ، وارستگی ، صداقت ، شجاعت ، فصاحت ، ایثار ، ادب ، و ... عرفان عمیق الهی ! و مگر این همه در وجود علی عالی اعلی ، ابوالحسنین ، مولی الکونین ، امیر المومنین و غایت آمال المحبین ، سر حلقه سلسله الذهب عشق و ایمان و عرفان ، جمع نیست !؟

کدام تاریخی را می توان مطالعه نمود که جریانات صدر اسلام را ثبت کرده باشد و در آن از علی علیه الصلاه و السلام جز در صحنه های ایثار ، عرصه های خون و شمشیر ، میدان وارستگی ، عدالتجویی ، دانش و ایمان سخن گفته باشد . این جمع اضداد که خون از شمشیرش می چکد تا کفر برچیده شود و اشک از چشمانش جاری است تا فقر را برچیند ، این گلویی که عمری در دوران رسول خدا سکوت مطلق دارد و در بیست و پنج سال سکوت پس از آن ، تنها با چاه سخن می گوید چگونه ناگهان چون آتشفشانی فوران می کند و خطبه های جاویدان نهج البلاغه را می آفریند!! این قهرمان عرصه های جنگ چگونه صبر را تا سیلی خوردن به صورت همسر بزرگوارش تجربه می کند !! و این دشمن جهل و ستم

و جور ، چگونه برای مصلحت اسلام ، صلی تحمیلی را می پذیرد
تا ندای «الله اکبر» خاموش نگردد.

هیچ شاعری نمی تواند چنین بزرگمرد بی همتایی را بشناسد و لب
به ستایش او بگشاید . مدح علی ، مدح ارزشهاست و مدح خدای
ارزشها .

در عرصه شعر پارسی از دیرباز تا کنون این مدایح ادامه دارد که
برای نمونه می توان به این بزرگان اشاره کرد : کسای مروزی -
ناصر خسرو قبادیانی - سنایی غزنوی - قوامی رازی - مولانا جلال
الدین بلخی - خواجوی کرمانی - ابن یمین فریومدی - اوحدی
مراغه ای - سید نعمت اله ولی - لسان الغیب حافظ شیرازی -
کاتبی ترشیزی - ابن حسام خوسفی - مولانا جامی - بابا فغانی -
اهلی شیرازی - محتشم کاشانی - طالب آمی - صائب تبریزی -
لامعی گرگانی - حزین لاهیجی - عاشق اصفهانی - هاتف اصفهانی
- صحبت لاری - وصال شیرازی - همای شیرازی - قآنی شیرازی
- فروغی بسطامی - سروش اصفهانی - جیحون یزدی - ادیب
الممالک فراهانی - ادیب پیشاوری - یحیی مدرس - صفای
اصفهانی - صبوری کاشانی - میرزا حبیب خراسانی - فرصت
شیرازی - اقبال لاهوری - آیتی بیرجندی - ملک الشعرای بهار -
هادی رنجی - شهاب ترشیزی - صغیر اصفهانی - مرحوم الهی قمشه
ای - صادق سرمد - گلشن آزادی - دکتر قاسم رسا - جلال الدین
همایی - ریاضی یزدی - غلامرضا قدسی - علی باقر زاده -
صاحبکار (سهی) - طایبی شمیرانی - محمد حسین شهریار -

دکتر حسین خطیبی - دکتر مصطفی بادکوبه ای (امید) - دکتر علی موسوی گرمارودی - علی معلم و ... بالاخره استاد محمد حسین کسرائی (کسری).

کتابی که هم اکنون در پیش روی خویش دارید ، شصت و سومین اثر از مجموعه شعرهای استاد محمد حسین کسرائی متخلص به (کسری) است .

همه شعرای معاصر ایران در اکثر انجمن های ادبی طنین مقتدر و تاثیر گذار کلام ایشان را به یاد دارند . وی در اکثر انواع شعر تجربه اندوزی و حتی چند مجموعه شعر در قالب شعر نیمایی و آزاد نیز به عرصه ادبیات تقدیم نموده است . اما بجز تضمین های فراوان ایشان که براستی تحسین برانگیزند زیرا از کهن ترین نمونه های شعری تا شعر شعرای امروزی را به تضمین کشانده و در کتاب " پاسداران سخن پارسی " همه را به چاپ رسانده است و در کتاب " روزنه ای به شعر نو " نیز توانمندی خویش را در همکلامی با شعرای نوپرداز در عرصه انظار عموم قرارداده است . با این همه می توان استاد کسرائی را عملاً شاعری « غزل سرا » نامید .

روانی اوزان انتخابی ، سلامت و زلالی واژگان و تعابیر و کوتاهی غزلیات را باید سه ویژگی مهم در شعر کسری بر شمرد .

به لحاظ محتوا و مضمون ، نگاهی به فهرست آثار ایشان به وضوح نشان می دهد که این شاعر معاصر با طبع روان و رسای خود هر موضوعی را که خواسته است با طرحی زیبا و دلنشین به نظم کشانده و به قول اهل ادب « از پس آن بخوبی برآمده است » .

آثار اولیه استاد که به چاپ رسیده است مانند : « گل افشانی » - « دل شکسته » و « کاروان آرزو » طبعاً به بازتاب احساس یک شاعر نوحاسته می پردازند و هر چه زمان می گذرد ، علاوه بر پختگی اشعار ، طیف وسیع موضوعات شعری به دیوان ها و مجموعه ها ی ایشان وارد می شود . مانند : احترام به پدر و مادر ، دوستی با انسان ها ، عشق به میهن ، ادای احترام به ساحت مقدس ائمه و آیین مبین اسلام و بالاخره هموایی با شاعران بزرگی چون حافظ در کتاب "تضمین حافظ" و تضمینی از گلچین غزلیات سعدی ، معصومان در شعر کسری ، علی آینه حق نما ۶۳ غزل برای مولا علی (ع) ، عشق و نیایش و شوق هستی در موضوع نماز و ...

کتاب حاضر که در یک اتفاق مبارک ، شصت و سومین اثر جناب استاد کسرای است و بنا بر روایتی می تواند با تعداد سالهای عمر حضرت علی (ع) همخوانی داشته باشد ، دومین اثر مستقلی است که استاد صرفاً به نام حضرت مولا علی (ع) منتشر می نماید . نخستین کتاب ایشان با نام "علی آینه حق نما" در سالی که به نام مبارک حضرت (ع) نامیده شده بود منتشر شد و استاد بدین بهانه ارادت خود را به ساحت مقدس علی (ع) نشان داد .

نکته های گفتنی در باب استاد کسرای کم نیستند ولی ما در این پیشگفتار ترجیح می دهیم برای آشنایی هر چه بیشتر خواننده محترم به چند نکته مهم اشاره هایی کوتاه داشته باشیم و دوباره به سخن اصلی یعنی مدح و ثنای حضرت علی (ع) پردازیم و اینک آن نکات مهم :

نکشم ز دامن دست در این چمن من ای گل
که شنیده ام ز گلها همه بوی بیوفائی

مدح خورشید (ص ۳۷)

و در وزنی دیگر و شوقی متجلی تر می گوید :

دل اگر خالی شد از مهر علی سنگ و گل است
گر هزاران سال هم طاعت کند بی حاصل است
من به دامن علی دست تولا برده ام
بحر پیمایی اگر کشتی نمی شد مشکل است

استاد کسرای در سوگ مولا علی (ع) چنین می آورد (شعر نو):

بگو تا عدالت بگرید
که خون شقایق افق را گرفته
بگو تا عدالت بگرید
که محراب را قامت از غصه خم شد
دل آسمان چون دل من دژم شد
و محراب در سوگ محراب آمد
بگو تا بشویند چشم عدالت
به خونی که هر قطره اش مرد خیز است

به خونی که محراب از او آبرو یافت
به خونی معطر که چون نافه ای مشکبیز است ...

شورای شعر انجمن شعر کسری ، ضمن شاد باش به محضر استاد عزیز محمد حسین کسرای (کسری) انتشار شصت و سومین اثر این شاعر معاصر را تبریک گفته و آرزومند است که با توجه به صفات عالی حضرت علی (ع) همه ما ایرانیان و مسلمانان که مفتخر به عنوان دوست داشتن و تشیع و وابستگی به حضرت علی (ع) می باشیم عملاً توفیق یابیم که در سایه عشق به آن بزرگمرد سخن ، عدالت ، شجاعت ، سخاوت و انسانیت جامعه ای بسازیم که در آن هیچ نابسامانی وجود نداشته باشد و همه جا با افتخار نام مبارک مولا را بر زبانمان جاری کنیم و به پیروی اش افتخار داشته باشیم .

طول عمر و سلامت استاد را که هشتمین دهه زندگی را به پایان می برند از خداوند بزرگ خواستاریم و امید است که شاهد آثار دیگری نیز از این دوستدار مخلص علی (ع) باشیم .

سخن را با سخن خود استاد در باب علی (ع) به پایان می بریم :

خورشید سعادت بدرخشید و عیان شد
زیرا شب مولود علی شاه جهان شد

تیر ماه ۱۳۹۰

شورای شعر انجمن ادبی - هنری کسری